

ger — til Rigsdagens Brug, saa det er en fuldstændig mislykket, ja næsten haartrukken Sammenligning. Ministeren har her i Virkelig- heden søgt at gjøre en Wændighed gjældende, der var i Strid dels med de Forudsætning- ger, man var berettiget til at gaa ud fra, selv om de ikke udtryffeligt bleve udtalte, dels mod den Tone, som en Rigsdag er be- rettiget til at vente fra en Ministers Side, naar han ønsker overhovedet at staa paa en nogenlunde taalelig Fod med Rigsdagen. Men det tror jeg slet ikke, det kan nytte at forhandle videre om her i Salen; jeg har blot sagt det, for at det maatte blive taget med ved Overveielserne, naar Sagen kommer i Udvalg og til nærmere Forhandling med Ministeren. Og jeg tror saa meget mindre, der er nogen Mulighed for at forhandle dette her, som den Waade, den ærede Mini- ster omtalte dette Thing paa, tydeligt viser, at han slet ikke har nogen Foritaalelse af, hvem det egentlig er, han forhandler med, idet Ministeren betegnede Rigsdagen som: De Herrer der holde Møde et eller andet Sted. Det er en Misforstaaelse. Ministeren staaer her ikke lige overfor nogle Herrer, der holde Møde, men lige overfor en overordnet, selvstændig Statsfaktor, og den er berettiget til, ikke som enkelte Mænd, men som Stats- faktor at træde en anden Optraeden fra Ministerens Side, end der er viist lige over- for Folkethinget eller Rigsdagen i sin Helhed.

Wagner: Den Belwillie, som dette Forslag blev modtaget med fra den ærede første Talers (Hansen-Sir) Side, er jo blevet afløst af en saadan Willie, som man skal søge om Magen til. Det forekommer mig noget vanskeligt at bringe en Sag som Spørgs- maalet om denne Bygnings Behandling i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal tilveiebringes nye Skydebaner oppe ved Ringstøbing. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Holstein-Ledreborg) taler alvorlig, naar han antyder, at der skulde være An- ledning til at bedømme Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af Tilveiebringelsen af en Skydebane for Artillerietovre i Sjælland under Belysning af Spørgsmaalet om, hvor- vidt Krigsministeren maatte have viist Thinget en Uafhøilighed eller Hensynsløshed ved at tillade eller forbyde Noget med Hensyn til Rigsdagsbygningen. Jeg kan ikke se Andet end, at det, der er Tale om, og de Inter- esjer, der staa paa Spil, naar vi overhovedet anerkjende, at et Forsvar er nødvendigt, er noget saa stort, at det ved Spørgsmaalet om Anlæget af en Skydebane vilde være

mere end latterligt at afgjøre dette af Hensyn til, hvorledes en Krigsminister forholder sig overfor dette høie Thing. Det vilde være for meget at lade Fædrelandet undgiælde for Krigsministerens formentlige Fornærmelser mod Thinget. Jeg kan derfor ikke tro, at dette Hensyn skulde være det ærede Medlems eneste Grund. Det forekommer mig, at Grunden til det ærede Medlems Uvillie imod denne Sag kan søges langt nærmere, den kan søges i det ærede Medlems egne Ud- talelser. Det ærede Medlem har jo serveret følgende Udtalelser for os, at for en lille Stat som Danmark er alt Materiel, som kan bruges i en Konflikt mellem Stormagter, skadeligt for Landet, som en ladt Revolver er det i Haanden paa et Barn paa 3 Aar. Naar man nærer den Anskuelse, bliver det mere end latterligt overhovedet at tale om Anlæget af en Skydebane, og saa vil det være meningsløst at lade denne Sag gaa til 2den Behandling, det er da ganske sim- pelt, at man bør forkaste Lovforslaget ved 1ste Behandling. Naar jeg derfor tillod mig at anbefale Sagen, var det ikke til det ærede Medlem med hans store Gruppe paa 3 Med- lemmer, jeg henvendte denne Hensigt, men det var til de ærede Medlemmer af Oppo- sitionen, som gjentagne Gange have erklæret, at de ønske et Forsvar, og som derfor ogsaa utvivlsomt erkjende, at Kanoner maa man have til Opnaelsen af dette Diemed. Men har man Kanoner, maa man ogsaa forsøge dem, og man maa altsaa have en passende Forsøgsplads. Det er altsaa ikke til det ærede Medlem, jeg har henvendt mig, thi han er efter den anførte Udtalelse ganske udenfor denne Debat.

Krigsministeren (Bahrson): Jeg vil blot lige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgtreds (Holstein- Ledreborg) sige, at deri er jeg ganske enig med ham, at jeg ikke tror, det kan nytte at fortsætte den Diskussion, som er reist om det berørte specielle Punkt, længer, thi derom vilde vi sandsynligvis aldrig blive enige. Men naar det ærede Medlem særlig har taget Anstød af, at jeg har sagt: „De Herrer, der den Gang holdt Møde“, kan jeg dog ikke Andet end fremhæve, at det er en ganske naturlig Udtalelse. Jeg var den Gang en Mænd, som hverken havde med Rigsdagen eller noget af den Slags at gjøre, saa at jeg betragtede det som Noget udenfor mig staaende. Men at der i mine Ord skulde kunne ligge en Mangel paa Aerkjendelse af Rigsdagens Betydning, fortaar jeg ikke. Det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind at udtale mig om et Thing, hvoraf jeg selv